

party Pranksters (Neal i Ginsberg tam zůstali, ale zase se k nim přidaly nějaké dívky).

Když se vrátili domů do La Hondy, chtěli se od toho výletu nějak očistit, tak spálili své oblečení, ve kterém to projeli, ale ten pocit, že se tam stalo něco „jiného“, jim zůstal. Prostě to napojení na mysl kolektivu a to, že se člověk nesmí o ničem vyjadřovat negativně, nýbrž se má s tou situací „svězt“ čímž si jen ověří, kolik toho dokáže vydržet (a že na cestě se toho dělo – zejména v rychlosti změn partnerských vztahů) prostě nešlo jen tak odložit, cítili, že musí pokračovat dál. A nebylo to jen tou jízdou, ale bylo to skupinou Merry Pranksters.

Pak dali dokupy natočený materiál, ale díky vybavení nedokázali synchronizovat zvuk z pásek a filmu. Bylo několik víkendových akcí, kde se natočené záběry promítaly, ale jediné, kdo je viděl všechny, byl Neal Cassady, který pomocí speedu udržel pozornost přes 30 hodin v kuse. Na každé takové akci, kde se promítaly záznamy z té cesty, se scházelo víc a víc lidí a Kesey si při uklízení toho bordelu po nich uvědomil, že takhle to nejde dál, že musí tenhle mejdan udělat někde jinde. Souhlasil s Learyho experimenty, ale nesohlasil s jeho „set & settings“ prostě ten správný čas dát si LSD, je tady a teď. Proto se po jednom 1500ug tripu na hřbitově rozhodl, že udělá ještě šilenější věc: ACID TEST.

Acid testy byly pokračováním té myšlenky, která dozrála v autobuse, jen byla více koncentrovaná na jednom místě. A největší Acid test, který kdy proběhl, byl 3 denní Festival tripů (Trips festival - více v Nájezdu č. 9). Ale to už psychedelické hnutí žilo svým vlastním životem, Kesey se stal proti své vůli ikonou té doby, a jak už to ve svobodné Americe bývá, byl za svůj přínos odměněn zatykačem pro držení konopí (a ještě jednou, když byl v podmínce), na základě čehož se skrýval v Mexiku, ale pak se vrátil, odsloužil si vyměřený test a stáhl se do ústraní. Woodstock a jiné festivaly už šly mimo něj.

Zpětně viděno, tento výlet byl o tom, že LSD dokáže vytáhnout člověka z konformity a tedy se nesl výlučně v duchu živé reklamy na LSD. To, že se nakonec ukázalo, že LSD je jen chemická

látká, a rozšíření myslí je proces, se kterým LSD nemá nic společného – už jen vyvolává úsměv a porozumění doposud ještě žijících Pranksterů.

Posádka autobusu (hlavní jádro)

Ken Kesey
Ken Babbs (Intrepid Traveler)
Neal Cassady (Speed Limit)
Chuck Kesey (brácha Kena Keseyho),
Dale Kesey,
Page Browning (Zealot),
Ron Bevirt (Hassler),
Steve Lambrecht (Zonker)
George Walker (Hardly Visible),
Sandy Lehmann-Haupt (Dis-MOUNT),
John Babbs (Sometimes Missing),
Miike Hagen (Mal Function),
Paula Sundsten (Gretchen Fetchin),
Kathy Casano (Stark Naked),
Jane Burton (Generally Famisheh) – toho času těhotná.

Doslov:

Autobus Furthur, který byl zaparkován v lese, kde se oddával rezu a poskytování výživných látek pro mechové a plísňové kultury, byl v roce 1997 na 35. výročí restaurován a Kesey ještě se žijícími Prankstery vyjeli znovu na spanilou jízdu napříč Amerikou, aby jej umístili do muzea Rock & Roll Hall of Fame v Clevelandu v sekci Psychedelická léta.

V současné době se autobus Furthur znovu opravuje a dává dokupy na příští rok (v režii potomků Kena Keseyho a ještě zbylé hrstky Pranksterů), kdy bude oslava 50. výročí jeho epochální jízdy.

Krtek

Vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 19.6.2013, číslo 82, online: najezd.wz.cz

Zelífest 2013, tak jak to bylo..

Byl si vyroben, aby si prodělal
byl jsem vyroben, abych tě litoval
máš-li problém, tak mi ho vyřeš
řezání, řezání-problém z těla vyhání
- zelífest...je to jako první jarní koroptvička
plachtící nad poslintanou biblí...
kde je tady kráček? je to coby úhořem
dohodil..pětkrát spadneš do pole a si tam...
spánek za svítání- to je jako zapření Měsíce
a vyhřeznutí panenské blány 7mi leté pipi
..od stolu bohémů se neodjíždí jedna báseň-
úterní ukončení
festivalu u Zelího na zahradě bylo jako
poslední kapka
vína, zrajícího na jižním svahu 3. až 4.
měsíčního kamene
-a večer...jdeš pít?
je to tak, jak to bylo...úhoře novým kouskům
nepřeučíš....zelífest!

Zůza

Pamatujete si někdo něco z letošního Zelífestu? Pošlete nám, prosím, vaši recenzi?
Naše redakční adresa: najezd@gmail.com. Díky

Zprávičky

- 21.6. se koná akce **Svátek Hudby - pouliční slavnost**. Kde: Praha. Více info: busking.cz.
- 22.6. se koná akce **WOODSTOCK 2013 - všichni vlasáci sejdou se v lesáči**. Kde: altán v lesoparku v Hostivaři. Standardní kalba v přírodě.
- 28 - 29. 6. se koná akce **Festival nezávislé a alternativní scény**. Kde: Stodola u Buba v Rankovicích (u Mariánských lázní). Start: 17:00. Vstup: free. Info: Staryskrpal.cz
- 29. 6. se v Café v Lese koná koncert ZPACKÁNO, FEJK STOUN. Start: 19:00. Vstup: 50,-
- 4 - 7. 7. sekoná akce **Magorovo Vydří v Meziříčku na mlejně**. Kde: Meziříčko u Želetavy. Vstup: pouze stavebními otvory k tomu určenými. Více info: Facebook.
- **21 - 25.8. se koná akce: Kozí mejdan, kde: Milkovice u Libáně (okr. Jičín). Vstup free.**

Redakce Nájezdu vyhlašuje soutěž o nové logo časopisu Nájezd. Své tvůrčí nápady či postřehy proberte s Krtekem, Dawem nebo je pošlete na redakční adresu: najezd@gmail.com. *Nájezd*

Furthur the magic bus

17. června v pondělí jsme si mohli připomenout 49. výročí startu autobusu Furthur (někde i Further) na epochální cestu ze San Francisca do New Yorku a zpět, která svým obsahem nebyla ničím zvláštním, ale stala se důležitým mezníkem v rámci psychedelického hnutí (a taktéž i sám autobus se stal ikonou 60. let), které vyústilo ke vzniku hippies. Jak asi tušíte, byl to fenomén a způsob nespoutané jízdy se skupinou blízkých lidí nekoukajících na minulost, ale žijících tady a teď, je stále fascinující. Ale zpět k autobusu Furthur - na palubě byla skupina tzv. Merry pranksters (Veselí šprýmaři) v čele s Kenem Keseyem. Spisovatelem, který si uvědomil, že psaní literatury je jen dožívající a archaická forma sdělování informací a je potřeba postoupit dál – je potřeba sdělovat informace manifestem. Čeho dosáhl? Stal se spojnicí mezi Beat generation a Hippies.

Jak to tedy začalo?

Tak nejprve se Ken Kesey (1935) po absolvování střední školy, se na Standfordské univerzitě zapsal na program kreativního psaní (1958), kde potkal pár kamarádů, se kterými měl posléze stejnou zálibu v přivydělávání si v Menlo Park Veterans Hospital na projektu, kde CIA zkoumala, jakou látkou infikovat vodní zdroje, aby se obyvatelstvo vojensky nebránilo (paralelně se taky zkoumalo sérum pravdy). No a tam člověk přišel k látkám jako LSD, LSA, psilocybinu, mescalínu, aMT, DMT, odpověděl na testové otázky, počkal, až ty hlavní haluze ustoupí a dostal 25 dolarů (cca za dolar se dal sehnat galon mléka – tj. 3,7l, nebo minimální mzda byla 1,25 USD za hodinu). Takže už v té době měl Kesey docela přehled v halucinogenech – a navíc většina látek v té době byla legální (LSD se v USA zakázalo na podzim roku 1966). Kesey si dělal poznámky z testů a ty shrnul v knize *Přelet nad kukaččím hnízdem*, která se stala hitem.

Kesey byl uchvácen tím, co LSD dokázalo v jeho mysli a jak dokáže pomoci v boji proti všednosti, kterou prezentoval Americký sen, a proto se rozhodl v takových testech pokračovat na vlastní pěst, takže první zajímavá zkušenost byla, když si šel na nádraží pro 200 kg balík peyotlových kořenů, které si nechal poslat z Mexika. Akce u něj doma byly v podstatě divoké party, kde se požívaly halucinogeny v jídle, a pak se nenuceně bavilo a experimentovalo (výtvarně, hudebně, divadelně...). Jeho party byly vyhlášené a utvořil se tam okruh stálých lidí, kteří s Keseyem i bydleli. Ken Kesey chtěl udělat ještě šilenejší projekt, chtěl, aby se ty psychedelické zkušenosti prezentovaly veřejnosti, aby ostatní viděli, jak vypadá to vykročení ze všednosti Ameriky 50. let. Takže na jednom acidovém dýchánku se rozhodl (vyhalucinoval), že pojedou ze San Francisca napříč Amerikou do New Yorku a natočí o tom film. (New York si vybrali jednak kvůli tomu, že tam měl v červenci probíhat Světový veletrh a představa, že na mezinárodní sjezd vystavovatelů dorazí strašně sjetí Merry

Pranksters, kteří představí LSD, byla velmi zajímavá, a taky, že Keseyho kniha *Vyhadte ho z kola ven* měla jít v New Yorku do tisku, a kdyby ho náhodou potřebovali, tak chtěl být poblíž.)

Ale jelikož bylo Pranksterů hodně, tak se rozhodli pro autobus – koneckonců proč ne, protože zrovna na té party byl i Neal Cassady, který s jízdou po Americe měl nejvíce zkušeností. Kesey jeden vyřazený školní autobus koupil (původní majitel jej používal pro svých 11 dětí, proto byl autobus již vybaven palandami, ledničkou apod.) a na další takové acidové párty jej namalovali, a pak ještě jednou a ještě jednou a ještě jednou, čímž docílili sice amatérský, ale psychedelický vzhled. Navíc jej upravili tak, aby se dalo sedět za jízdy na střeše a dodali přídatnou rampu na agregát. Sehnali několik kamer, nahrávací zařízení, které zapojili tak, že zvuk z vně autobusu se přehrával uvnitř autobusu a naopak, co kdo řekl uvnitř, se pouštělo ven, vše zasmyčkové a přehrávané se zpožděním i bez. Toto jim poskytlo i výmluvu pro neustálé policejní kontroly, že „jen točí film“. Na to přišli během jedné zkušební jízdy, kdy projížděli hořícím lesem - všichni řádně ztripovaní a v tom je zastavilo policejní auto a pan orgán začal zjišťovat technický stav vozu. Toho se ujal nadrátovaný Neal, který spustil na policajta monolog o historii té a té součástky a jejich původních majitelů tak, jak to Neal uměl, do toho postupně vystoupil zbytek Pranksterů oblečených do svých zářivých triček a kalhot s emblémy americké vlajky, kteří když viděli absurditu hořícího lesa a právě probíhající

silniční kontroly, tak se začali tak smát, až popadali na zem. Což bylo i na policajta trochu moc a proto je nechal jen s domluvou svému osudu. A najednou Keseymu došlo, že pokud jsou ve svých úborech, tak jsou vlastně chráněni – můžou dělat téměř, co chtějí.

Vyjíždíme 17. června 1964

17. června 1964 vyrazili z La Hondy (kde Kesey s Prankstery bydlel) – ujeli asi 20m a motor chčpnul – došel jim benzín. Doplňili benzín a vyrazili, cca po 60 km autobus musel do servisu. Po opravě vyrazili. Neal neustále mluvil a byl něco jako živé rádio, které jde o větu napřed. Dokonce dokázal řídit i 3 dny v kuse, aniž by se vyspal – zastavoval jen na benzín. Když ostatní nemohli usnout, byly tam nějaké speedy, mysl rozjasňující Ritalin (známá to látka, kterou se rády sjíždějí dámy 30+), a když toho bylo moc, tak se uklidňovali konopím a samozřejmě do toho všeho pili džus s LSD. Zastavovali na pumpách, aby si došli na záchod, zastavovali v přírodě, aby natočili něco v exteriérech. To znamená, že si část dala LSD a druhá část je filmovala. Škoda, že hned v Houstonu si Pranksterka Kathy Casano toho dala tolik, že jí něco v hlavě přeskočilo a chodila jen zahalená dekou, kterou na jedné „čůrací zastávce“ odhodila a odešla neznámo kam (no, ale než tam došla, tak ji sbalili policajti a odvezli na psychiatrickou kliniku, ale to se Kesey dozvěděl až z předvolání k podání vysvětlení). A jelo se dál, **buď je člověk v autobuse, nebo je venku**. Ano, třeba další z posádky John Babbs jim několikrát mával z projíždějícího auta a signalizoval jim, ať zastaví, protože ho na nějaké

benzínce opět zapomněli a on je musel stopem takhle dohánět. Když přijeli do nějakého města, stali se hned atrakcí – seděli na střeše, hráli, skandovali a zase jeli dál. Účel? Vyrušit lidi z jejich všednosti a stereotypu. Při příjezdu do New Yorku Neal Cassady vzal Kena Keseyho na setkání s Jackem Kerouacem a Allanem Ginsbergem, nicméně Kesey a Pranksters měli oblečení z Americké vlajky (byli to vlastenci, jak se na správné Američany sluší, ale holt chtěli něco jiného) což opilého Kerouaca strašně rozcílilo. Ale koneckonců Neal, který Ginsberga i Kerouaca přivedl, jen jim chtěl představit novou generaci, která pokračuje v duchu Beat generation – a to Kena Keseyho a Merry Pranksters. Tam se taky Kesey dozvěděl o experimentech v Millbrook pořídané Timothy Learym. Rozhodli se tam spolu s Ginsbergem zajet, zjistit, jací tam šílenci žijí, a pokud možno doplnit zásoby docházejícího LSD. Co se týče Světového veletrhu, kvůli kterému přijeli, byla to nuda, protože důležitější věci se děly v autobuse a ne tam. V Millbrooku to bylo divné taky – divocí Merry Pranksters si s tamními experimentátory taky nesedli – zatímco oni si tripování užívali a dělali kravinu – prostě cítili se jako průzkumníci, tak tripeři v Millbrooku byli spíše vědci a filozofové – jen meditovali v tichu a klidu. Navíc Timothy Leary se věnoval intenzivnímu 3 dennímu tripu a nechtěl být rušen, návštěva nenávštěva. Nuže, setkání bylo víceméně rozčarování, a navíc Leary jim odmítl doplnit LSD a tak vyrazili zpět do San Francisca. Došlo i ke změnám v obsazení